

Οι εκπαιδευτικές πολιτικές του 1996-2004 είχαν διπλό στόχο:

- Πρώτον, να εξαλείψουν τις υστερήσεις οι οποίες ιστορικά συνόδευαν το εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες, είτε σε προσωπικό, είτε σε υποδομές, είτε –κυρίως- σε διαρθρωτικές υστερήσεις της δομής και λειτουργίας της εκπαίδευσης. Με λίγα λόγια, δρομολογήθηκε μια μεγάλη και ουσιαστική μεταρρύθμιση, από την προσχολική αγωγή ως τις μεταπτυχιακές σπουδές.
- Δεύτερον, το σύνολο των πολιτικών στην εκπαίδευση και την Παιδεία αποσκοπούσαν στην έγκαιρη συμπίεση και εναρμόνιση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος με τις κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές, οι οποίες άρχισαν να παίρνουν συγκεκριμένη μορφή με την Βologna το 1999 και τις αποφάσεις της Λισσαβόνας το 2000.

Κεντρική επιδίωξη ήταν η ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, με ένα σύνολο πολιτικών που αποσκοπούσε στην ανακούφιση της οικογένειας από την προσφυγή στην ιδιωτική δαπάνη.

Με το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο, και το Ολοήμερο Δημοτικό, υλοποιήθηκε σε όλη την χώρα ένας νέος εκπαιδευτικός θεσμός, ο οποίος συνέβαλε στη βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και στην κοινωνική ανακούφιση της οικογένειας, ιδίως της εργαζόμενης μητέρας. Το 2003-2004, λειτούργησαν 7.000 περίπου ολοήμερα τμήματα, που κάλυψαν 300.000 οικογένειες. Στο Ολοήμερο Σχολείο η ενισχυτική διδασκαλία, η πρόσθετη διδασκαλία της ξένης γλώσσας, το μάθημα της πληροφορικής, οι πολιτιστικές δράσεις, αναδεικνύουν τον πλούτο του δημοσίου σχολείου και την δυνατότητα να καλύπτει τις σύγχρονες εκπαιδευτικές και παιδαγωγικές ανάγκες. Είναι χαρακτηριστικό, ότι κατά την περίοδο 2000-2004, που αναπτύσσεται σταθερά το ολοήμερο, διαπιστώθηκε αναστροφή και επιστροφή μαθητών από τα ιδιωτικά στα δημόσια σχολεία.

Η νέα δομή στην δευτεροβάθμια, με το Ενιαίο Λύκειο και τα ΤΕΕ, υπήρξε ένα αποφασιστικό βήμα εκπαιδευτικού εκσυγχρονισμού. Μια από τις πιο σημαντικές διαρθρωτικές υστερήσεις του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, ήταν η

υποβάθμιση της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και η κυριαρχία της Γενικής Εκπαίδευσης, κατ' αντίθεση με τις ανάγκες της κοινωνίας, και σε πλήρη αναντιστοιχία με τις αντίστοιχες δομές σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κατά την περίοδο 1998-2004 ετέθησαν τα θεμέλια και έγινε ουσιαστική πρόοδος, έτσι ώστε:

- Το Ενιαίο Λύκειο να είναι μια εξαιρετικά πλούσια εκπαιδευτική βαθμίδα, με μεγάλη ποικιλία μαθημάτων επιλογής, ενώ
- Η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση συνδυάζει και την αναγκαία Γενική Παιδεία αλλά και την πιστοποιημένη επαγγελματική εξειδίκευση.

Ειδικότερα, η ΤΕΕ αποτέλεσε το κέντρο βάρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, έτσι ώστε από το 2000 να έχουν δεσμευθεί κονδύλια ύψους 188 δις δραχμών, για την αναβάθμιση της ΤΕΕ.

Ταυτοχρόνως, έγινε μια ουσιαστική παρέμβαση και μεθοδική μεταρρύθμιση στα περιεχόμενα των σπουδών και στις διαδικασίες της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να υπάρχει ουσιαστική βελτίωση στην ποιότητα, ιδίως σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της PISA.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο επεξεργάστηκε το νέο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (ΔΕΠΠΣ) για την προσχολική Αγωγή και την 9χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση (Δημοτικό και Γυμνάσιο). Με βάση το νέο αναλυτικό πρόγραμμα, συγγράφονται ήδη τα νέα βιβλία που θα αρχίσουν να μπαίνουν στην εκπαιδευτική πράξη από το 2006.

Το νέο αναλυτικό πρόγραμμα και τα νέα βιβλία, συνοδεύονται από νέες διδακτικές μεθόδους που προπαρασκευάζονται στην «ευέλικτη ζώνη». Ήδη το 2003-2004 πάνω από 3.000 Δημοτικά και Γυμνάσια μετείχαν στο πρόγραμμα της «ευέλικτης ζώνης», προπαρασκευάζοντας τις νέες διδακτικές μεθόδους, με την ανάθεση ομαδικών εργασιών στους μαθητές, σύμφωνα με το φιλανδικό πρότυπο. Το ίδιο επιχειρείται στο Λύκειο με τα πιλοτικά προγράμματα διδασκαλίας των μαθημάτων ανά τάξη μαθήματος (τάξη Αγγλικών, τάξη Μαθηματικών, Φυσικής κα), έτσι ώστε να

καλλιεργείται η κριτική διάσταση και η συμμετοχή του μαθητή στη μαθησιακή διαδικασία

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και ιδρύθηκε ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, ώστε και με την συμμετοχή όλων των εκπαιδευτικών ενώσεων η επιμόρφωση να σχεδιάζεται με πληρότητα και ευελιξία. Υλοποιήθηκε το μεγαλύτερο πρόγραμμα επιμόρφωσης στις νέες τεχνολογίες 75.000 δασκάλων και καθηγητών και δρομολογήθηκαν ουσιαστικά επιμέρους προγράμματα επιμόρφωσης, όπως των 10.000 δασκάλων και καθηγητών στην Ειδική Αγωγή.

Τεράστιο βήμα εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού συστήματος, υπήρξε η έγκαιρη και πλήρης ανταπόκριση στους στόχους της Λισσαβόνας (Μάρτιος 2000) για την εισαγωγή των Νέων Τεχνολογιών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Πολύ πριν τις προθεσμίες της Λισσαβόνας (Δεκέμβριος 2003), εγκαταστάθηκαν 2.560 εργαστήρια πληροφορικής στα Γυμνάσια, 1.304 εργαστήρια πληροφορικής στα Λύκεια 1.069 εργαστήρια στα ΤΕΕ και 3.501 εργαστήρια στα δημοτικά σχολεία.

Ήδη, έναντι της αναλογίας 1 θέση υπολογιστή ανά 15 μαθητές που προέβλεπε η Λισσαβόνα, έχουμε αναλογία 1:13 μαθητές σε Γυμνάσια και Λύκεια, και 1:9 μαθητές στα ΤΕΕ., ενώ το EDUNET είναι το μεγαλύτερο δίκτυο της χώρας, καθώς όλα τα σχολεία της χώρας είναι συνδεδεμένα με το Διαδίκτυο.

Προσθέτως, υπάρχουν στην διάθεση των εκπαιδευτικών, 75 εκπαιδευτικά λογισμικά που καλύπτουν τα περισσότερα μαθήματα, ενώ η Εκπαιδευτική Πύλη του Υπουργείου Παιδείας, ο κόμβος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας στην Θεσσαλονίκη, παρέχουν υποδειγματικές διδασκαλίες στους μαθητές και στους εκπαιδευτικούς.

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην διδασκαλία των ξένων γλωσσών. Από το 2003, η πρώτη ξένη γλώσσα, τα Αγγλικά, διδάσκεται, από την Γ' Δημοτικού.

Από το 2003 θεσπίστηκε και λειτουργεί η μεγάλη τομή του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας (2003), που περιλαμβάνει αρχικά πιστοποίηση σε 4 γλώσσες. Με την καθιέρωση του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας αποκηδεμονεύεται ένας

βασικός εκπαιδευτικός τομέας από το μονοπώλιο, που επί δεκαετίες ασκούσαν στην Ελλάδα μόνο ξένα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην Ειδική Αγωγή νομοθετικά (Μάρτιος 2000) και με την επέκταση των θεσμών της Ειδικής Αγωγής κατά το 2000-2004. Για πρώτη φορά το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο επεξεργάστηκε ειδικά προγράμματα διδασκαλίας για κάθε κατηγορία αναπηρίας. Σπάσαμε τον κοινωνικό αποκλεισμό των παιδιών με αναπηρίες, ιδρύοντας 1.053 τμήματα ένταξης, ενώ ανεβάσαμε στις 292 τις αυτοτελείς μονάδες Ειδικής Αγωγής και δημιουργήσαμε 50 εργαστήρια Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Δημιουργήσαμε τον θεσμό των Κέντρων Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης (ΚΔΑΥ) που καλύπτει ένα τεράστιο εκπαιδευτικό και κοινωνικό κενό στον χώρο της ειδικής αγωγής.

Αναπτύξαμε επίσης νέους σύγχρονους και αναγκαίους θεσμούς, όπως η Συμβουλευτική και ο Επαγγελματικός Προσανατολισμός, με τη σύσταση και λειτουργία του Εθνικού Κέντρου Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΕΚΚΕΠ), 70 Κέντρα Συμβουλευτικής και 200 Γραφεία Επαγγελματικού Προσανατολισμού σε όλη την Ελλάδα.

Θεμελιώσαμε τους θεσμούς της «Δια Βίου Εκπαίδευσης» με τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, (που χορηγούν απολυτήριο ισότιμο του Γυμνασίου) και τα Κέντρα Επιμόρφωσης Ενηλίκων.

Επιδιώξαμε το δημόσιο σχολείο να είναι σε θέση να καλύπτει κάθε πρόσθετη ανάγκη του μαθητή, ώστε να μην προσφεύγει η οικογένεια στη δαπάνη του φροντιστηρίου.

Δημιουργήσαμε το πρόγραμμα της Ενισχυτικής Διδασκαλίας στο Γυμνάσιο (50.000 μαθητές το αξιοποιούν κατά μέσο όρο το χρόνο) και το πρόγραμμα Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης στο Λύκειο και την ΤΕΕ (100.000 μαθητές το αξιοποιούν κάθε χρόνο).

Επιδίωξη μας είναι το δημόσιο σχολείο να αποτελεί κοινωνικό κύτταρο πολιτισμού και ευρύτερης κοινωνικής παιδείας, προετοιμάζοντας έναν ενεργό και καλλιεργημένο πολίτη.

Ενισχύσαμε μέσα στο δημοτικό σχολείο καινοτομικά προγράμματα, όπως το «ΜΕΛΙΝΑ».

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, μία ακόμη καινοτομία, πραγματοποιείται σε όλα τα σχολεία και στηρίζεται στο δίκτυο των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (πάνω από 30 σε όλη την Ελλάδα). Μόνο το σχολικό έτος 2003-2004 αναμένονταν ότι πάνω από 140.000 μαθητές θα μετείχαν σε 5700 προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Εγκαθιδρύσαμε το πρόγραμμα Αγωγής Υγείας και εκτεταμένη καμπάνια ενάντια στην εξάρτηση και στα ναρκωτικά.

Δημιουργήσαμε το θεσμό των «λευκών» και «πράσινων» τάξεων που το 2003 έφτανε να καλύπτει 21.000 μαθητές.

Οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Μαθητικοί Αγώνες στο Χορό, τη Μουσική, το Θέατρο, στη Ζωγραφική αυξάνουν γεωμετρικά κάθε χρόνο τη συμμετοχή των μαθητών, ξεπερνώντας τις 45.000.

Στο Πρόγραμμα «Πάμε Σινεμά» συμμετέχουν πάνω από 200.000 μαθητές με εξαιρετικά αποτελέσματα. Πάνω από 150.000 μαθητές μετέχουν ετησίως στο πρόγραμμα της Κυκλοφοριακής Αγωγής.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αναστέλλει τώρα και περικόπτει τα περισσότερα από αυτά τα προγράμματα, που ολοκληρώνουν όμως την ευρύτερη μορφωτική και κοινωνική αποστολή του δημόσιου σχολείου.

Ιδιαίτερα επιτυχείς υπήρξαν οι εκπαιδευτικές πολιτικές για την ενσωμάτωση των παιδιών των μεταναστών στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Πάνω από 130.000 μαθητές από 29 διαφορετικές χώρες προέλευσης, ενσωματώθηκαν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, αποτρέποντας έτσι τη δημιουργία «γκέτο» και

διευκολύνοντας αυτά τα παιδιά αλλά και τις οικογένειές τους σε μια ομαλή ένταξη στους κανόνες και τις αρχές της κοινωνίας μας.

Με την επιστημονική καθοδήγηση του ΙΠΟΔΕ (Ινστιτούτο Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης) ασκήθηκαν συγκεκριμένες πολιτικές ένταξης και επανένταξης, με τη δημιουργία Τάξεων Υποδοχής, φροντιστηριακών τμημάτων και ενισχυτικής διδασκαλίας, όπου κρίνεται αναγκαίο.

Ψηφίστηκε (2002) ο νόμος για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου στη σχολική μονάδα και του έργου κάθε εκπαιδευτικού. Το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας ολοκλήρωσε (2003) την «εσχάρα αποτύπωσης» της κατάστασης σε όλες τις σχολικές μονάδες και τη μεθοδολογία αξιολόγησης του έργου ανά σχολική μονάδα.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ολοκλήρωσε με βάση τον νόμο του 2002 τη μεθοδολογία αξιολόγησης του έργου του εκπαιδευτικού. Έτσι ώστε, να υπάρχει το έτοιμο νομικό πλαίσιο και η επιστημονική και παιδαγωγική επεξεργασία για την εφαρμογή της αξιολόγησης στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ως αναγκαία συνιστώσα της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η εξάλειψη της διπλής βάρδιας σε όλους τους Δήμους της Αττικής και σε όλη την Ελλάδα υπήρξε ο κύριος στόχος του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων (ΟΣΚ). Το 2000, τέθηκε σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα σχολικής στέγης ύψους 400 εκ. ευρώ που είχε γόνιμα αποτελέσματα.

Ενδεικτικά αναφέρουμε, ότι το 1998 το ποσοστό της διπλοβάρδιας στην Αττική (122 δήμοι) ήταν 39,1% στη Δ/θμια και 22,6% στην Πρωτ/θμια. Το Μάρτιο του 2004 το ποσοστό αυτό και στις δύο βαθμίδες της Εκπαίδευσης περιορίστηκε στο 7,2%.

Στους 112 από τους 122 ΟΤΑ της Αττικής το πρόβλημα, ουσιαστικά, έχει εκλείψει.

Για την πλήρη επίλυση του προβλήματος της σχολικής στέγης στην Αττική, ο ΟΣΚ, κατά τη χρονική περίοδο 1997-2004, υλοποίησε τις διαδικασίες που οδήγησαν στην οριστική απόκτηση 300 νέων οικοπέδων. Επίσης δεσμεύτηκαν και βρίσκονται σε διάφορα διοικητικά στάδια ολοκλήρωσης 535 νέα οικόπεδα.

Ο ΟΣΚ μελέτησε και δημοπράτησε 829 σχολικά κτίρια. Από αυτά τα 740 έγιναν από τις υπηρεσίες του ΟΣΚ και τα 149 από τους ΟΤΑ, μέσω προγραμματικών συμβάσεων υπό τον έλεγχο, την ευθύνη και με χρηματοδότηση του ΟΣΚ.

Από τις 2-2-2003, ξεκίνησε αντίστοιχο πρόγραμμα σε συνεργασία με τους Δήμους της Θεσσαλονίκης, με μεγάλη επιτυχία. Το πρόγραμμα τώρα έχει «παγώσει».

Σημαντικά έργα εκτελέστηκαν από τον ΟΣΚ και σε άλλες περιοχές της χώρας, όπως η κατασκευή νηπιαγωγείων, με ρυθμό παράδοσης 50 νηπιαγωγεία το χρόνο ή η κατασκευή και παράδοση 50 κλειστών Γυμναστηρίων.

Άλλα σημαντικά έργα που διεκπεραιώθηκαν από τον ΟΣΚ, κατά το 2000-2004 ήταν:

- α) η κατασκευή του υπερσύγχρονου κτιρίου των Γενικών Αρχείων του Κράτους (ΓΑΚ)
- β) η επισκευή και ανακατασκευή της παλιάς Εθνικής Βιβλιοθήκης που διέσωσε το πολύτιμο αυτό μνημείο
- γ) το νέο κτίριο του ΥΠΕΠΘ στη ΣΕΛΕΤΕ, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την ολυμπιακή φιλοξενία δημοσιογράφων, όπου θα εγκατασταθούν οι υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας το 2006.

Σήμερα, τόσο η κατάσταση των σχολικών κτιρίων όσο και ο εξοπλισμός τους, βελτιώθηκαν σημαντικά και, σε πολλές περιπτώσεις, βρίσκονται σε ιδιαίτερα ικανοποιητικό επίπεδο. Αν το πρόγραμμα του ΟΣΚ και του ΥΠΕΠΘ συνεχιστεί, θα καλύψει πολύ γρήγορα το σύνολο των αναγκών. Όμως από το Μάρτιο του 2004 έως σήμερα, το πρόγραμμα του ΟΣΚ έχει «παγώσει».

Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η αλλαγή του τοπίου στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Μεγάλες επενδύσεις και ουσιαστικές διαρθρωτικές αλλαγές επιτρέπουν σήμερα να είναι η Ελλάδα απολύτως συμβατή με το πλαίσιο κανόνων και συνεργασιών της πρωτοβουλίας της Bologna, καθώς και με τις απαιτήσεις των κοινών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Θεμελιώδης επιλογή υπήρξε η διεύρυνση της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Διεύρυνση η οποία πραγματοποιήθηκε με δύο τρόπους: πρώτον με την ίδρυση νέων Πανεπιστημίων και νέων ΤΕΙ, ώστε σε κάθε περιφέρεια της χώρας να υπάρχει το διπολικό σχήμα (ένα Πανεπιστήμιο και ένα ΤΕΙ). Δεύτερον, με τη δημιουργία νέων τμημάτων, κυρίως στην κατεύθυνση των Νέων Τεχνολογιών αλλά και νέων επιστημονικών πειθαρχιών στενά συνδεδεμένων με τις παραγωγικές ανάγκες της χώρας.

Αντιμετωπίστηκε με αυτόν τον τρόπο η μακρά υστέρηση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης στην Ανώτατη Εκπαίδευση που προκαλούσε και την αιμορραγία της φοιτητικής μετανάστευσης.

Από 43.500 θέσεις που προσέφεραν ετησίως τα Ανώτατα Ιδρύματα το 1993 οδηγηθήκαμε στις, κατά μέσο όρο, 82.000 θέσεις κατά το τέλος της δεκαετίας 1994-2004.

Ταυτοχρόνως, για να περιοριστεί ο κορεσμός αποφοίτων από τα παραδοσιακά τμήματα, από το 2000 μειώνεται κατά 5% ετησίως το ποσό των εισαγομένων στα παλαιά τμήματα και αυξάνει από 10-15%, αντιστοίχως, ο αριθμός των εισαγομένων στα τμήματα των Νέων Τεχνολογιών, ώστε να καλυφθεί και το τεχνολογικά «χάσμα» σε ειδικότητες της Νέας Οικονομίας και των νέων απαιτήσεων της παραγωγής.

Χρηματοδοτήθηκαν επίσης όλα τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ με ειδικό πρόγραμμα ώστε να ενσωματωθούν οι νέες τεχνολογίες στη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Χρηματοδοτήθηκε, επίσης, η αλλαγή των προγραμμάτων σπουδών, ώστε να συμπεριληφθούν οι νέες τεχνολογίες στη διάρθρωση των προγραμμάτων σπουδών.

Αποφασιστικό βήμα διαρθρωτικού χαρακτήρα έγινε κατά το 2001, με την ένταξη των ΤΕΙ στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Πέρα από την ιδιαίτερα θετική επίπτωση που είχε καθαυτή η ένταξη (αναβάθμιση σπουδών, διδακτικού προσωπικού κα), η ένταξη των ΤΕΙ στην Ανώτατη Εκπαίδευση υπήρξε και μια καίρια πράξη ευρωπαϊκής εναρμόνισης, καθώς η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα των τότε «15» της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διατηρούσε τα ΤΕΙ σε ακαδημαϊκή εκκρεμότητα.

Εξαιρετικής σημασίας είναι επίσης η ανάπτυξη των μεταπτυχιακών σπουδών. Το 1993 η Ελλάδα είχε μόλις 51 μεταπτυχιακά προγράμματα. Επενδύσαμε αποφασιστικά στην ανάπτυξη των μεταπτυχιακών σπουδών έτσι ώστε σήμερα (2003-2004) ο αριθμός τους να ανέρχεται στα 330, εκ των οποίων τα 20 πραγματοποιούνται σε σύμπραξη με τα ΤΕΙ και ο αριθμός των μεταπτυχιακών διπλωμάτων ειδίκευσης που χορηγούνται ανέρχεται στα 620.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα πρωτοστάτησε στις εξελίξεις της Bologna, καθώς η βασική απόφαση της Συνόδου της Πράγας τον Μάιο του 2001 που προσδιόρισε την Ανώτατη Εκπαίδευση ως «δημόσιο αγαθό» και «αντικείμενο δημόσιας ευθύνης» υπήρξε κοινή πρόταση του Γάλλου υπουργού Παιδείας κ. Jack Lang και του έλληνα υπουργού κ. Πέτρου Ευθυμίου.

Όπως επίσης οι σημαντικότερες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Εκπαίδευση (πρόγραμμα Erasmus Mundus και benchmarking των εκπαιδευτικών συστημάτων των «25» ως το 2010) ελήφθησαν επί ελληνικής Προεδρίας, το πρώτο εξάμηνο του 2003.

Εκπονήθηκαν ειδικά προγράμματα ενίσχυσης της έρευνας, βασικής και εφαρμοσμένης, στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Για πρώτη φορά συνδέθηκαν λειτουργικά οι προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές με την έρευνα στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ενώ ενθαρρύνθηκε η συνεργασία σε προγράμματα έρευνας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ με ελληνικές επιχειρήσεις σε όλους τους τομείς (χημική βιομηχανία, βιομηχανία καλλυντικών, βιομηχανία τροφίμων, ιχθυοκαλλιέργειες, επιχειρήσεις των Νέων Τεχνολογιών).

Καταβάλαμε ιδιαίτερη προσπάθεια για την σταθερή αύξηση των χρηματοδοτήσεων στην Ανώτατη Εκπαίδευση στις υποδομές αλλά και στις λειτουργικές ανάγκες. Οι κτιριακές εγκαταστάσεις η δημιουργία βιβλιοθηκών και εργαστηρίων τέθηκαν σε πρώτη προτεραιότητα. Έτέθη επίσης σε εφαρμογή πρόγραμμα κατασκευής νέων φοιτητικών εστιών ενώ εδόθη και το επίδομα των 1000 ευρώ για τη ενίσχυση των φοιτητών.

Οι διαρκείς αντιδράσεις των Πανεπιστημιακών-κυρίως-και ο μακρός διάλογος δεν επέτρεψαν την έγκαιρη ψήφιση του νόμου για την αξιολόγηση των Ανωτάτων Ιδρυμάτων, ο οποίος κατετέθηκε ολίγον πριν κλείσει η Βουλή για τις εκλογές του 2004. Ωστόσο ο νόμος αυτός, ο οποίος έλαβε υπόψη του την αντίστοιχη πραγματικότητα στους «24» της Ένωσης και ενσωμάτωσε όλες τις προτάσεις των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, είναι μια θετική βάση ώστε το ΕΣΥΠ να προχωρήσει το διάλογο –και την κατάληξη στο σημαντικό αυτό θέμα.

Άλλωστε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας συγκροτήθηκε το 2003 και η έναρξη των εργασιών του έγινε τον Ιανουάριο του 2004. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Νέα Δημοκρατία είχε αρνηθεί να συμμετέχει στο διάλογο για την συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου και το είχε αργότερα αρνηθεί, ενώ τώρα το λειτουργεί χωρίς καμιά αλλαγή, χωρίς αυτοκριτική και χωρίς αιδώ, το παρουσιάζει δε περίπου και ως δικό της έργο...

Ιδιαίτερα σημαντικό γνώρισμα της περιόδου 2000-2004 υπήρξε –τέλος- η εξαιρετική απόδοση των δύο επιχειρησιακών προγραμμάτων του υπουργείου Παιδείας στο Γ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το ΕΠΕΑΕΚ και το πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας.

Το ΕΠΕΑΕΚ είχε τη μεγαλύτερη απορροφητικότητα αμέσως μετά τους οδικούς άξονες . Το επιχειρησιακό πρόγραμμα του υπουργείου Παιδείας (ΕΠΕΑΕΚ) έλαβε από την Ένωση το Δεκέμβριο του 2003 bonus 280 εκ. ευρώ, ενώ άλλα 40 εκ. ευρώ δόθηκαν ως bonus για την Κοινωνία της Πληροφορίας.

Εξίσου σημαντικό είναι, ότι τα επιχειρησιακά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας αφορούν –κατ' αντίθεση με τους οδικούς άξονες-κυρίως την ποιοτική αναβάθμιση των ανθρώπινων πόρων.

Το ότι αριστεύσαμε σε αυτό τον τομέα δείχνει ότι η Ελλάδα διαμόρφωσε ένα πολύ καλό κεφάλαιο και έχει ένα πρόσθετο «διαπραγματευτικό χαρτί» για το Δ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που κέντρο βάρους του είναι οι ανθρώπινοι πόροι, τομέας που στο παρελθόν είχαμε δείξει υστέρηση. Και τώρα ήλθαμε στην πρώτη γραμμή.